

Vänersborg, Sverig, 3. Juni.

Til Landsforbundet for Kvinders Valgret.

»Älvsborg Länsförbund för Kvinnans politiska Rösträtt sender de danske Kvinder en varm Lykønskning til Sejren«.

Dresden, Sachsen, 6. Juni.

»Det tyske Forbund for Kvinders Valgret sender de danske Kvinder en varm søsterlig Hilsen paa deres højeste Æresdag«.

Maria Stritt.

London, 8. Juni.

»Hjærtelig Lykønskning!«

Den internationale Alliance for Kvinders Valgret.

Fru Anna Wicksell fra Lund, som kom til Danmark den 5. Juni for at fejre Grundlovsdagen sammen med de danske Kvinder, medbragte fra »Landsforeningen for Kvinders politiske Valgret« i Sverrig en Adresse af følgende Ordlyd:

»Til Danmarks Kvinder!

Lykke til Maalet I har naaet,

Lykke til Retten I har faaet,
Danmarks Medborgerinder!
I Jublen, som fylder Eders Sjæl,
kan ingen tage varmere Del
end svenske Valgretskvinder«.

Et Brev fra Holland.

Til Landsforbundet for »Kvinders Valgret«.

Amsterdam den 5. Juni.

Kære Medarbejdere!

Denne Dag — d. 5. Juni 1915 — vil blive indskrevet med gyldne Bogstaver i Kvindebevægelsens Historie i Danmark, fordi den bringer Eder Oplydelsen af Eders kæreste Ønske: politisk Ligestilling for Mænd og Kvinder. Vi tager Del i Eders Glæde og beder Eder modtage vore varmeste Lykønskninger, hvortil det offentlige Kvindemøde i Haag hjærtelig slutter sig.

I danske Kvinder har givet os et Eksempel paa utrætteligt Arbejde for Valgretssagen og forstandig Optræden paa den politiske Kampplads. I har lært de Mænd, der repræsenterer Eders Folk

paa Rigsdagen, at Kvindernes Ønske om at bære deres Del af Statens Byrder ikke er Mundsvejr, og at Gennemførelsen af Kvindens Valgret kun kan blive til Gavn for Nationen.

Vi tvivler ikke om, at nu da Eders Tid er kommen til at vise Eders Evne til at tjene Eders Land som politisk frigjorte Borgere, ligesom I allerede har tjent det gennem Besiddelsen af den kommunale Valgret, da vil I være fuldtud klare over, at Kvinder i hele Verden ser hen til Eder med store Forventninger.

Vi nærer Taknemlighed overfor de danske Mænd, fordi de har givet os dette Bevis paa deres Forvisning om, at et Samfund, der bestaar af Mænd og Kvinder, bedst kan styres af Mænd og Kvinder i Fællesskab. Ved saaledes at fremme det almindelige Velfærd i deres eget Land, giver de tillige de andre Stater et glimrende Eksempel paa, hvorledes et lille Land kan handle stort.

Og vi takker Danmark, fordi det har vist os, at Retfærdighedens Lys

mer fandtes Kvindesagens Ældste, Fru Jutta Bojsen-Møller og Fru Mathilde Bajer. For Landsforbundet for Kvinders Valgret mødte Næstformanden, Fru Elna Munch, for Københavns Kvindevalgsretsforening Formanden, Frk. Meta Hansen.

Paa Grundlovsdagen Kl. 12—1 — i straalende Vejr — samledes Deltagerne i Toget i Grønningen. Allerede Kl. 12¹/₂ kunde Marschallerne melde, at de 10,000 Emblemer var udsolgt; Kvinderne stod tæt om deres Foreningers Standere fra Amaliegade til Østbanegaarden, og mange Tusinde maatte desværre undvære Emblem, da der ikke var forfærdiget mere end 10,000 Stk. Blandt Deltagerne saas ikke faa fra Provinsbyerne og Landet.

Præcis Kl. 1 satte Toget sig i Bevægelse. I Spidsen gik som Fanebærere og Fanevagt unge hvidklædte Kvinder med røde Skærf,

forrest bares Dannebrog af en lyshaaret ung Pige — en ægte nordisk Kvindetype —, derpaa saas Dansk Kvindesamfunds Banner og mange forskellige Foreningsfaner. Herefter kom Deputationens 25 Medlemmer med Veteranerne, Fru Bojsen-Møller, Fru Mathilde Bajer, Fru Stampe-Fedderson og Fru Johanne Münter, og derefter det lange Tog med sine ca. 15,000 Deltagere, flankeret af 300 unge Piger som Marschaller, væsentlig rekrutteret fra Gymnastikforeningerne og ledet og instruerede af Frk. ne Paul-Petersen og Frk. Præstgaard. Med deres røde og hvide Stave holdt de en glimrende Orden paa Toget.

I den store Procession vakte Diakonisserne herettiget Opsigt; de tog sig smukt og værdigt ud i deres ensartede, sorte Dragt med det hvide, middelalderlige Hovedlin.

Ogsaa de kvindelige Akademi-

kere med deres hvide Huer vakte Opmærksomhed. Tætte Skarer, væsentlig bestaaende af Mænd, havde besat Fortovene langs Amaliegade og hilste deres kvindelige Slægtninge i Toget. Fra Vinduerne kastedes Blomster og Grønt ned over Kvinderne, mens de gik forbi — det var et Festtog, der drog gennem Gaderne! — Uafbrudt hørte man Fotografiapparaterne klikke; alle, der havde et Apparat, var sikkert i Amaliegade: Amatører, Bladkorrespondenter, professionelle Fotografer, ja endog Filmsoptagere. Musikken, som man ikke kunde have med i Toget — der findes nemlig kun mandlige Udøvere af Hornmusik — var posteret med hver sit Korps i Grønningen, midt i Amaliegade og paa Amalienborg Plads.

Medens Deputationen efter Ankomsten til Amalienborg blev vist op paa Slottet, tog Toget Opstilling paa Pladsen, hvor det med